
Z prac Prezydium NRA

Palestra 17/1(181), 75-76

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

21.XII.1967 r. w sprawie opłat za czynności zespołów adwokackich (Dz. U. Nr 48, poz. 241) stanowiący, że „jeżeli w sprawie prowadzonej przez adwokata ustanowionego z urzędu osoba korzystająca z jego pomocy prawnej uzyska korzyść majątkową, a nie zostaną na jej rzecz zasądzone koszty procesu lub zostaną zasądzone w wysokości nie pozwalającej zaspokoić opłaty na rzecz zespołu (...), zespołowi należy się od tej osoby opłata obliczona według stawek rozdziału 2 powyższego rozporządzenia, z tym, że nie może ona przekraczać 1/5 uzyskanej przez tę osobę korzyści majątkowej”.

Odpowiedź udzielona Radzie na wstępie niniejszego wyjaśnienia ściśle odpowiada powyższemu przepisowi. Powołana przez Radę uchwała Wydziału Wykonawczego NRA z dnia 11.IX.1959 r. („Palestra” nr 10 z 1959 r.) o tyle tylko zachowała swą aktualność, o ile odpowiada ona powołanemu wyżej późniejszemu przepisowi § 18 rozp. Min. Sprawiedliwości z dnia 21.XII.1967 r. Zgodnie z tym przepisem do oznaczenia opłaty na rzecz zespołu za prowadzenie sprawy uprawniony jest kierownik zespołu (§ 21 ust. 1 rozp. o zespołach adwokackich), przy czym podstawą do ustalenia tej opłaty jest — stosownie do § 10 ust. 1 cyt. rozp. Min. Spraw. z dnia 21.XII.1967 r. — wartość przedmiotu sprawy (a nie, jakby to mogło wynikać z pytania Rady, „wygrana kwota”).

C.

Z prac Prezydium NRA

Na posiedzeniu w dniu 22.XI.1972 r. rozdzielono dodatkowo nadwyżki z CFSAA w łącznej kwocie 964.000 zł. I tak Rada Adwokacka w Łodzi otrzymała 100.000 zł na remont budynku Rady, Rada Adwokacka w Krakowie otrzymała 200.000 zł na remont lokalu Rady, Rada Adwokacka w Rzeszowie otrzymała 155.000 zł na lokal dla Zespołu w Jasle i 245.000 zł na nadbudowę lokalu Zespołu w Strzyżowie, Rada Adwokacka w Warszawie otrzymała 188.000 zł na lokal zespołu na Pradze. Ponadto przyznano Radzie Adwokackiej w Łodzi 40.000 zł na koszty urządzeń socjalnych w Grotnikach i 36.000 zł Radzie Adwokackiej w Poznaniu na urządzenie nowego lokalu Rady.

*

Na tymże posiedzeniu w dniu 22.XI.1972 r. przyjęto uwagi Komisji Opiniodawczej przy NRA do projektu ustawy o rozszerzeniu odpowiedzialności majątkowej. Uwagi te postanowiono przesłać Ministrowi Sprawiedliwości.

*

Na posiedzeniu w dniu 7.XII.1972 r. przyznano dodatkowo Radzie Adwokackiej w Lublinie 100.000 zł z nadwyżek CFSAA na koszty adaptacji lokalu dla Zespołu Adwokackiego w Puławach oraz 100.000 zł Radzie Ad-

wokackiej w Gdańsku na pokrycie wkładu spółdzielczego dla lokalu Zespołu Adwokackiego w Gdańsku-Wrzeszczu.

D.

Komunikat Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej

Prezes Sądu Najwyższego kierujący Izłą Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zawiadomił Prezydium NRA, że od dłuższego czasu daje się zaobserwować w sprawach pracowniczych niezgodna z przepisami art. 117 § 1 i 117 § 2 k.p.c. praktyka polegająca na tym, że ustanowieni z urzędu adwokaci spoza Warszawy, otrzymawszy zawiadomienie o rozprawie przed Sądem Najwyższym, nie zwracają się do właściwej rady adwokackiej z wnioskiem o wyznaczenie adwokata mającego siedzibę w Warszawie, lecz kierują takie wnioski bezpośrednio do Sądu Najwyższego.

Tego rodzaju działanie prowadzi do przewlekania postępowania, ponieważ wywołuje potrzebę odsyłania wymienionych wniosków bądź nawiadcom, bądź też właściwym radom adwokackim, gdy jest wyznaczony bliski termin rozprawy.

Te same niedociągnięcia w pracy zawodowej adwokatów sygnalizował już Sąd Najwyższy w r. 1968 i w związku z tym Prezydium NRA pismem z dnia 13.XI.1968 r., skierowanym do wszystkich rad adwokackich, zaleciło zwrócenie uwagi członkom zespołów adwokackich na obowiązek przestrzegania przepisów art. 117 § 1 i 117 § 2 k.p.c. Ponieważ te niedociągnięcia w pracy zawodowej adwokatów nadal dość często występują, Prezydium NRA w dniu 19.X.1972 r. podjęło uchwałę zobowiązującą rady adwokackie do ponownego poinformowania członków Izby o obowiązku wypływającym z art. 117 k.p.c., a w razie stwierdzenia niestosowania tego przepisu i w ogóle rażącej niezajomości prawa — wyciąganie w stosunku do winnych konsekwencji dyscyplinarnych.

Konieczne jest również przypomnienie Kolegom o treści pisma Prezydium NRA z dnia 17.IX.1969 r. skierowanego do rad adwokackich a zwracającego uwagę na konieczność możliwie najwcześniejszego składania przez adwokatów z urzędu wniosków do rad adwokackich, opartych na przepisie art. 117 § 1 k.p.c., oraz dołączania do nich swoich akt podręcznych dotyczących przekazywanej sprawy.

Przestrzeganie tej praktyki usprawni i ułatwi pracę tych Kolegów, którzy obejmą zastępstwo w II instancji.

Adw. Tadeusz Sarnowski
Sekretarz NRA